

בני, אל תלך בדרך איתם

מפי מרן גאון ישראל רבי ציון בוארון שליט"א

נמסר בהיכל ישיבת בין הזמנים המרכזית - חולון

ברשות הרבנים, הבחורים היקרים, קהל קדוש.

לצערנו בעליה של יהודי המזרח והמערב לקחו את התימנים והמרוקאים גזרו להם את הפאות, לקחו אותם לקיבוצים חילוניים, האכילו אותם טריפות, חיללו שבת, השחיתו אותם לגמרי אולם אז זה היה בכפיה. אבל בדורנו זה מתחיל בפה – רך, פותחים כל מיני מכללות "חרדיות" לנשים כל מיני מרעין בישין – הם רוצים פשוט לקלקל את הדור לגמרי! לומדות במכללה אח"כ הולכות לעבוד במקום שאין רוח חכמים נוחה מהם וכך גם לבני הישיבות, ואנשים מתפתים וזה הפחד.

חוק הגיוס פוגע בראש ובראשונה בבחורי הישיבות הספרדים ללא שום ספק, בחורי הישיבות שלנו אפילו שהם חזקים הם נתונים לכל מיני פיתויים. בחור שעוצרים אותו אז ההורים שלו אומרים למה לך כך? לך לצבא ותהיה גם דתי, וזה הפחד שלנו. אשכנזים הם חזקים לשמחתנו זה יש לו רב'ה, זה יש לו ראש ישיבה גדול, הבעיה הגדולה זה אנחנו הספרדים שאין להם לא אבא ולא אמא, אין להם מנהיגים לצערנו, כל בחור ישיבה ספרדי יש לו משפחה שברובה חילונית למחצה לשליש או לרביע, לא כמו האשכנזים שהכל חטיבה אחת ויש להם כח לעמוד (חוץ מאלו שבלאו הכי מקולקלים שזה משהו אחר, מאחר ואצל אחינו האשכנזים יש הפרדה בין החרדים לדבר ה' לבין החילוניים).

לפני שישים שבעים שנה הייתה ישיבה אחת לספרדים היא ישיבת "פורת יוסף", והקב"ה ברוב רחמיו שלח לנו את החזון איש עליו השלום, שהוא דאג לספרדים ופתח להם ישיבות ביהוד, מקור חיים בירושלים, הישיבה בחזרה, הישיבה בעפולה, והתקבצו להם פעילים שכאב להם ועברו מבית לבית להביא בחורים לישיבות וכך צמח לו דור של בני תורה עד שהיום ב"ה כל הארץ מלאה בישיבות ספרדיות מעולות, המלאות בבחורי חמד – ואת זה הם לא מוכנים לקבל! יש מעשה בבעל החזו"א (מובא בספר מעשה איש ח"א עמ' מ"ז) כאשר אירע ובא אב עם שני בניו להכניסם לישיבת "תפארת ציון" ורק שפת עברית שגור בפיהם ורבי יעקב שניידמן זצ"ל סירב לקבלם, ואמר לו האבא שהחזו"א שלח אותו להכניסם לישיבה אמר לו הרי"ש שילך להגיד לחזו"א את הנימוקים לאי קבלתם, חזר אליו האבא ואמר לו שהחזו"א ביקש להיפגש עימו, הלך הרי"ש אל החזו"א ואמר לו את הדברים והשיב לו החזו"א אם כן מעתה ילמדו בעברית! ואכן מאז עברו לשפת העברית.

ותדעו נאמנה שהמטרה שלהם זה לא רק בחורי הישיבות, המטרה היא הלאה לגייס גם את הבנות רחמנא ליצלן שזהו חורבן שאין כמוהו וכמו שהתבטא הגרי"ז מבריסק זצוק"ל "שיחורבו כל הישיבות ולא תלקח בת אחת לשירות לאומי" (כמובא בס' הרב מבריסק ח"ג עמ' 49), וזה המטרה שלהם.

מפתים את בחורי הישיבות בכל מיני הצעות: "לא יהיה לך פרנסה מה תקבל אלף שקל בחודש בכולל?" אבל מי שבדוק, זה לא

כך - תשעים אחוז מהבחורים החילוניים או אלו שאינם בני תורה, אין להם דירה וחיים בחובות ומאידך בחורי הישיבות חיים באושר כאשר רובם יש להם דירה, אני הייתי שלושים שנה דיין אתם לא יודעים באיזה חורבן מדובר, בתי חולים זה לתחלואי הגוף, בתי הדין זה בתי חולים לחולי הנפש (לא הכוונה על שוטים ח"ו), אתם לא יודעים איזה צער יש שם, אדם מתחתן נולדים לו שלושה ארבעה ילדים קונה דירה עם משכנתא אח"כ קורה מה שקורה – האשה עובדת במקום לא טוב או הפוך וצריכים להתגרש, כ"א לוקח עו"ד במאה וחמישים אלף שקל וכמובן צריך לעבוד כדי לשלם את זה - כדי שיטפל בהם בבתי המשפט ובבתי הדין וצריך למכור את הדירה שזה משכנתא, אז ביה"ד / ביהמ"ש ממנה כונס נכסים שמוכרים אותה ולא נשאר ממנה כלום רק חובות, הילדים קרועים בין שני ההורים, נותנים לאבא הכי הרבה לראות את הילדים פעם בשבוע, הלב שלו קרוע והילדים ג"כ קרועים בין האבא לאמא, ואם האמא קצת קשה לא נותנת לו לראות את הילדים ומתרצת היום הוא חולה היום כך, ומאידך בני הישיבות שמתחתנים איזה אושר, איזה חיים טובים יש להם, וגם פרנסה יותר טוב מאחרים.

כאשר בחור הולך ללשכת גיוס, יש פיתויים, תלמד תעבוד יהיה לך הכל, צריכים לדעת לפני שהולכים ללשכת גיוס: ללמוד כמה שעות טוב, להתחזק בתורה, לקרוא פרקי תהילים, כשהולכים לשם לא לדבר עם אף אחד, אפילו מציעים לו שאלה בהלכה, יאמר לא אנני! להיות חזק – ויגבה ליבו בדרכי ה", להיות שמח שאני ב"ה בן תורה, לא כל אחד זוכה. הרמב"ם (הלכות דעות פ"ו ה"א) אומר שאם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה וכו' וכו' יצא למדברות לחוץ ולמערות ע"כ (ותדעו שהרמב"ם כותב הלכות, לא דרשות), וע"ז פסק החזו"א (כמובא במעשה איש ח"א עמ' רל"ז) ש"הישיבות הקדושות המה המערות והמדבריות של תקופתינו" ורק שם אפשר להינצל מחבלי הזמן והקלקול ברחובות.

ישנה עוד תופעה, וזהו שיש בחורי ישיבות המרפים את עצמם, משום שאומרים אני לא יכול ללמוד את כל הש"ס, לאן כבר אני יכול להגיע? וכו' וכו' ועי"ז נופלים ח"ו, אבל האמת לא כך. המדרש אומר (ויקרא רבה פר' י"ט ה"ב) טיפש אומר מי יכול ללמוד את התורה, אבל מי שפיקח אומר הרני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר עד שאני שונה כל התורה כולה. לכן גם אם לא תהיה גאון, אבל לפחות תהיה תלמיד חכם בקיא בהלכות, יודע לנהל את הבית ושביך יהיו לימודי ה'.

יש לנו הבטחה מהרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל (פי"ג ה"ב) שכותב: ולמה לא זכה לוי בנחלה בארץ ישראל ובביטתה עם אחיו מפני שהובדל לעבוד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר יורו משפטיו יעקב ותורתך לישראל לפיכך הובדלו מדרכי העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן בכח גופן. אלא הם חיל השם

שנאמר בדרך ה' חילו. והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר אני חלקך ונחלתך.

וממשיך הרמב"ם (בהלכה י"ג) וכותב: ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשה האלוקים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קודש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללויים הרי דוד ע"ה אומר יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי.

וזהו הלכה פסוקה של הרמב"ם (שכתב הלכות ולא דרשות) שכל יהודי שרוצה להתקרב אליו יתברך, לא צריך להיות גאון, אלא רק כאשר הינו מקבל עליו עול תורה, הרמב"ם מגדירו קדש קדשים ומבטיחו שבדאי יהיה לו פרנסה טובה ומכובדת ללא ספק!.

דוד המלך עליו השלום שהיה מלך איש מלחמה ונלחם כל מלחמות ה', מה הוא מבקש – אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו" (תהילים כ"ד) עצם כך שאדם נמצא בישיבה, גם אם אינו מנצל את כל הזמן שאין לו את הכוחות לזה, שאין לו כח לחדש חידושים כמו העלויים, אעפ"כ ע"י שהוא מקיים "שבתי בבית ה'" ונשאר בהיכל ובמסגרת הישיבה הרי הוא זוכה למדרגת "לחזות בנועם ה'" ואח"כ גיע לעוד יותר גבוה שיקויים בו "ולבקר בהיכלו" שלחזות בנועם ה' זה מרחוק, אבל אח"כ יזכה עוד יותר שזה לבקר בהיכלו – מקרוב.

כמה צריך לנצל את הימים של הישיבה, להודות לה' שזכיתם להיות בני ישיבה, אבותינו לא זכו לזה היו עובדים מצאת החמה עד לצאת הכוכבים בשביל כמה פרוטות להביא פת לחם לבית, וב"ה בדור שלנו יש את האפשרות ללמוד בכולל ולהתפרנס בכבוד עם אושר בבית, הבעל לאשתו והאשה לבעלה – להבדיל ממה שיש ברחוב ירחם ה', בת כמה באמא וכלה בחמותה ומעבר לכך דברים יותר חמורים וד"ל.

והעיקר שהאדם יקפיד על לימוד תורה שלא יהיה יום שיעבור בלי לימוד תורה גם אם האדם טרוד, יקפיד לא לילך לישון בלי לימוד תורה, כמה שיכול ואפ"י אם עברו ימים שלא עסק בתורה אסור להתרשל או להיחלש ח"י! שבע יפול צדיק וקם, וגם אם נפלת, העיקר לקום ולא להישאר בנפילה, ולכן גם אם נפלת צריך להתגבר! העיקר לא להישאר בנפילה. אין דבר שמחזיק את האדם, מחזיק את העולם כמו לימוד תורה.

אנו רואים (מגילה ג' ע"א) אצל יהושע כאשר צר על העיר יריחו המלאך אמר לו אמש ביטלתם תמיד של בין הערבים ועכשיו ביטלתם תורה, יהושע שהיה משרת משה, נער לא ימיש מתוך האוהל ואם הוא חשב לבטל לימוד תורה של אותו הלילה כנראה שלא היה לו ברירה והוא הבין שכך ההלכה, אבל המלאך הוכיח אותו שגם אם אתה חושב שהיית פטור מלימוד תורה, על 'עתה באתי' שגם בשעת מלחמה שמקיפים את העיר יריחו שהייתה עיר קשה עם קליפות קשות עם כוחות הטומאה, אעפ"כ יהושע נדרש, נתבע, או הוכיחו אותו על ח"י ביטול תורה. ק"ו שאנחנו לא בשעת מלחמה פיזית, כמה צריך להתחזק בתורה, להשפיע על אחרים, כל בן תורה שהוא לומד טוב עם יראת שמים איז ספק שזה משפיע על אחרים, וכאשר אדם יורד לרחוב שידע שיש עוד נשמות אחרות שיורדות אחריו, כמו שרבינו הרש"ש אומר שכל תלמיד חכם יש הרבה נשמות שקשורים לנשמה שלו וכך גם כל בן תורה שזכה

להיות בישיבה שידע שיש עוד נשמות של בחורים שהוא יכול להשפיע עליהם וגם במשפחה שלו – ושעל ידו יכולים להתקרב לה'.

אנו עומדים טרם חג הפסח שהוא חג החרות, חרות מיצר הרע חרות ממלאך המוות ואין דבר שהוא כתרם בפני הפורענות כמו לימוד תורה. ורק ע"י לימוד תורה יש בן חורין אמיתי. ע"י התורה אנו יוצאים מכל תאוות העולם הזה המשחיתים כל חלקה טובה, להתרחק מכל הפלאפונים הלא כשרים בכלל. ובישיבה, אפילו מטלפון כשר. האם זהו כבוד התורה שאדם יושב ועוסק בתורה ומקבל טלפון מההורים שלו ועוזב את הסטנדרט ויושב ומדבר? מלבד ביטול תורה, התורה נעשית קרעים קרעים כל רגע טלפון מאדם אחר, זה לימוד תורה? ובפרט שהוא מפריע לאחרים ללמוד, וכאשר הגמרא פתוחה והוא מדבר בטלפון בביהמ"ד יש בזה גם חילול הקודש ח"ו.

כל אחד יתחזק במה שהוא יכול, לא מעבר לכוחותיו, רק מה שהוא יכול, שהתורה תהיה תורה, והתפילה תהיה תפילה, יתפלל על עצמו יתפלל על אחרים, לא יאמר אדם אני ב"ה מרגיש טוב, המשפחה שלי ב"ה מרגישה טוב, לא כך צריך, אלא כל אדם צריך שיתפלל גם על אחרים – כולנו עם ה' כולנו עם אחד כל ישראל ערבים זה לזה, ערבים פירושו ערבות שאם האחר חוטא גם הוא ערב אליו ואם הוא חוטא שידע שהוא לא פוגם רק בעצמו הוא פוגם גם לאחרים הוא גורם גם לאחרים שיחטאו. עוד, ערבים מלשון מעורבים שכל ישראל ונשמותיהם זה אחת. וברגע שאדם יורד ברוחניותו זה גורם השפעה גם לאחרים, כמו שאמר גדול אחד (רבי ישראל סלאטור) שכאשר בן ישיבה מתרפה בישיבה, בתפילה, או בדקדוק בהלכות שבת, זה גורם שבאוסטרליה הרחוקה יהודי שם יחלל שבת, כי הנשמות שלנו קשורות, ומאיך אם אני מתחזק בהלכות שבת זה גם משפיע לטובה על אחרים.

אשריכם שזכיתם להיות מחיל ה' מצבאות ה' כדברי הרמב"ם שהבאנו לעיל, ודעו לכם: אתם חייליו של הקב"ה שמפיצים את התורה, בע"ה תזכו ללמוד וללמד לשמור ולעשות, וכולכם ב"ה בעתיד תהיו ראשי ישיבות גדולים.

אנחנו הזקנים, צריכים ללמוד ממכם איך אתם מוסרים את נפשכם ועוזבים את כל הבלי העולם ובמקום ללכת לטיולים, יושבים ולומדים בבין הזמנים – אתם חיל השם ועליכם התפארת שלנו.

ותדעו, שגם כשהולכים אחרי החג לטבריה ומירון, תזכרו שאתם בני תורה. פעמים שאני הולך בבין הזמנים לעיר טבריה, אני לא רוצה לקטרג אבל זה בושח וחרפה. בני הישיבות צריכים להרגיש גם בעת הטיולים שהם בני תורה. הולכים עם תרמילים, בלי כובע, עם מכנסיים קצרות, מחכים את החילוניים, תדעו שלא כד! אנחנו לא כאלה! בן מלך תמיד הוא בן מלך! וממנו דורשים יותר. וגם אם אתם הולכים למירון, צפת, שזה יהיה בדרך ארץ, בדרך של תורה, לא בדרך של התפרקות ח"ו. מה אומרים החילוניים, אלה בני הישיבות שלומדים תורה? הם כמונו, וזהו חילול ה', לכן צריך להרגיש תמיד שאנחנו חיל השם בכל מקום ובכל זמן, נכון שצריך לנפוש וכבר נאמר "וקוה ה' יחליפו כח", אבל בדרך של תורה, בדרך של ישיבה – איפה שהולך ישיבה עמו.

ה' יברך אתכם, יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דיבר לכם.

ונוזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו, אמן.